

Г. А. Каржанейская

МАЛЕЧЫ

ПРА РЭЧЫ

Дапаможнік для педагогаў
дашкольных устаноў

***Рэкамендавана Цэнтрам вучэбнай кнігі і
сродкаў навучання Нацыянальнага
інстытута адукацыі***

Мінск
«Беларусь»
2004

УДК [372.362+821.161.3-93](072)
ББК 74.102 К22

Рэцэнзенты:

прафесар кафедры методык дашкольнага выхавання
Беларускага дзяржаўнага педагагічнага ўніверсітэта імя Максіма Танка,
доктар педагагічных навук **Н.С.Старжынская**;
намеснік загадчыка па асноўнай дзейнасці
дашкольнай установаў № 473 г. Мінска **І.М.Свістунова**

Каржанеўская Г.А.
К22 **Малечы пра рэчы: Дагам. для педагогаў дашк.
установаў / Г. А. Каржанеўская. — Мн.: Беларусь,
2004. — 32 с.: іл.**

ISBN 985-01-0491-0.

У сваёй вершанай кніжцы аўтар у вобразнай,
даходлівай форме раскрывае перад дзецьмі свет
хатніх рэчаў, паэтызуе дом і побыт, вучыць шанаваць
прадметы ўжытку і чалавечую працу. Дадатковыя
пытанні і заданні, якія малым працягаюць
выхавальнікі, пашыраць веды дзяцей, паспрыяюць іх
агульнаму развіццю.

УДК [372.362+821.161.3-93](072)
ББК 74.102

ISBN 985-01-0491-0

© Каржанеўская Г.А., 2004
© Афармленне. УП «Выдавецтва «Беларусь», 2004

ПАВАЖАНЫЯ ДАРОСЛЫЯ!

Свет рэчаў — гэта значная частка вялікага матэрыяльнага свету, у якім мы жывём. Чалавек адкрывае для сябе рукаворны свет ад нараджэння да старасці. Ён суіснуе з ім, спазнае, выкарыстоўвае для сваіх патрэб, урэшце проста камфортна сябе адчувае ў атачэнні знаёмых, звыклых, прыемных воку рэчаў.

Вельмі добра, калі пры выхаванні дзяцей Вы будзеце надаваць гэтай акалічнасці дастатковую ўвагу. Гэта значыць, звяртаць увагу малых на рэчы, што знаходзяцца ў доме і дзіцячым садку, тлумачыць ім, што неабходныя прадметы ўжытку не ўзнікаюць самі па сабе, а ствараюцца чалавечымі рукамі, што на іх затрачаны сілы, грошы, час. І тады больш беражлівымі будуць адносіны дзяцей да цацак, адзення, абутку, чысцейшымі — сцены нашых дамоў і ліфтаў, цалейшымі — вулічныя тэлефоны і ліхтары.

МАЕ МАЛЕНЬКІЯ СЯБРЫ!

Вы зараз дома альбо ў дзіцячым садку. Азірніцеся вакол. Рэчы ўсюды вакол нас — дзе бы мы ні былі. Можна сказаць, што яны нашы спадарожнікі і нашы сябры. І таксама, як мы любуемся кветкай альбо матыльком, мы можам любаватца рукаворнымі прадметамі — цацкай, кніжкай, сурвэткай.

Патрэбныя і прыгожыя рэчы робяць працавітыя людскія рукі. Напрыклад, каб вы маглі есці за сталом, перш неабходна вырасціць і спілаваць дрэва, потым апрацаваць драўніну, зрабіць з яе гладкія дошкі, адмераць патрэбную даўжыню, змацаваць, пафарбаваць, завезці ў магазін і г.д. Бачыце, колькі працы патрабуе адна толькі рэч! А іх жа вельмі многа. Адным словам, я запрашаю вас у свет рэчаў і ў свет паэзіі. Цікавага вам падарожжа!

Пад некаторымі малюнкамі размешчаны дадатковыя пытанні і заданні, якія дзецям павінен прачытаць выхавальнік. Гэта дазволіць дзецям глыбей удумацца ў свет рэчаў, паспрые іх агульнаму развіццю.

РЭЧЫ

Што ты бачыш вакол сябе ў пакоі? (*Стол, цацкі, шафы і інш.*) Усё гэта прадметы агульнага карыстання. Але ў цябе, як і ў кожнага з нас, ёсць **асабістыя** рэчы — тэя, што належаць толькі табе.

Твае асабістыя рэчы — гэта адзенне, цацкі і інш. У немаўляці ёсць бразготкі, паўзункі, соска, а ў дзядулі — акуляры, вуда, аўтамабіль...

А зараз паслухай верш пра рэчы, якія акружаюць цябе дома.

Столькі рэчаў вакол нас!
Вочы разбягаюцца.
Тэлевізар, ваза, прас,
Пыласос стараецца.

У кожнай рэчы выгляд свой
І сваё заданне.
Кран нас радуе вадой,
Льбжка — корміць з рання.

І ў дарослых — рэчы,
І ў малечы
Нашы памагатыя
Добрых словаў вартыя...

1. Пра якія рэчы гаворыцца ў вершы? Чаму яны варты добрых слоў?
2. Паглядзі на малюнак і скажы: каму належаць гэтыя рэчы? Як імі карыстаюцца?
3. Раскажы, калі ласка, пра хатнюю рэч, якая найбольш табе падабаецца.
4. Падбяры сугучныя словы (рыфмы) да наступнага верша:

Многа рэчаў навакол,
Зручных і прыгожых.
«Смачна есці!» — кажа ... (*стол*),
«Добрай ночы!» — ... (*пояк*).

Уважлива розглядь малюнки і знайдзі 5 адрозненняў.

ДОМ

Як у птушак ёсць свае гняздэчкі, як у звяроў — норы ці сховішчы, так і людзі з даўніх часоў навучыліся будаваць сабе жыллё. У ім яны хаваліся ад сцюжы і дажджоў, ад небяспекі, ад чужога вока. Кожны чалавек любіць свой дом — месца, дэс ён жыве, адгачывае, харчуецца, гадуе дзяцей, праводзіць значную частку свайго вольнага часу і размяшчае нажытую маёмасць.

Гарадскі дом звычайна адрозніваецца ад сельскага. У горадзе людзі жывуць у высокіх будынках з цэглы і іншага матэрыялу. Гарадскі дом падобны на вуліц, дзе на кожным паверсе селіцца некалькі сем'яў. Каб у горадзе мы не заблудзіліся, кожная вуліца мае назву, а кожны дом — свой нумар.

У сельскай мясцінах большасць людзей селіцца ў аднапавярховых дамах з дрэва ці цэглы. У кожнай сям'і — асобны дом з садамі і агародамі, з будынкамі для гаспадаркі.

Чым адрозніваецца вясковая хата ад гарадскога дома?

ДОМ

Хоць не лепшы, хоць не новы,
Дом — апора і ахова.

Сярод вёснаў, сярод зім
Добра нам і цёпла ў ім.

Мы заснулі — ён не спіць
І без нас не можа жьць.

Ці драўляны, ці цагляны —
Ён патрэбны і жаданы.

Хто жыве без дома,
Той бядак, вядома...

У якім доме жывеш ты?

ДЗВЕРЫ

— Хто ажўвае кватэру?
— Нам вядома! Гэта дзверы!

Дзверы нашы новыя,
Моцныя, дубовыя.

Хітры ёсць у іх замок
(А дзе ключык — не кажы).
Пазнаюць яны здалёк,
Свой з'яўўся ці чужы.

Тату, маму і сьнючка
Ўраз угле дзяць круглым вочкам.

АКНО

Без вокнаў дому не бывае.
Акно нам далёч адкрывае.

Там школа, а далей — завод,
Снуе па вуліцы народ.

Кудысьць бягуць аўтамабілі,
Бы штосьці, бедныя, зубілі.

Каштаны, ліпы зелянеюць,
Ідуць дажджы, вятры кі веюць.

Акно таксама дзверы ў свет.
Так лічыць сябра ваш, паэт.

1. Знайдзі на малюнку аднолькавыя вокны.
2. Прыдумай і намайой незвычайны дом, дзе маглі б жыць роботы, іншапланецяне.

У ПАКОІ

У доме ці ў кватэры можа быць некалькі пакояў, а можа і адзін. Калі сям'я пераезджае, то перш за ўсё перавозіць **мэблю**: шафу, канапу, секцыю, сталы і інш. Вырабляецца ўсё гэта часцей з дрэва. Мэбля бывае такой цяжкай, што, каб перанесці яе, клічуць некалькі дужых мужчын!

Апрача мэблі ў кожным доме ёсць шмат іншых патрэбных і прыгожых рэчаў. Па вечарах гаўсоль загараюцца электрычныя лампачкі ў разнастайных **святільніках**. Высока над галавой ззяюць люстры, прымацаваны да сцяны бра, а на падлозе на высокіх ножках стаяць таршэры. Свяцільнікі, што запальваюць ноччу, завуцца начнікі.

Кватэра выглядае прыгажэй, калі там ёсць лостэркі, карціны, дываны на падлозе і сцэнах, вазы, вырабы з дрэва, фарфору, саломкі, жывыя кветкі і г.д. Яны радуюць вока, яны таксама нашы добрыя сябры.

ШАФА

Ого, высокае стварэнне!
Вышэй, чым лампачкі святло.
Куды б падзелі мы адзенне,
Калі б яе ў нас не было?

Мы б прапалі, дайце веры,
Паміж сукенак і кашуль
Усю б завешалі кватэру
І параскладвалі б паўсоль...

КРЭСЛА

Зоркі першыя мігцяць,
Скора «Кальханка».
Крэсла хоча вас абняць,
Вас чакае зранку.
Добра ў ім,
Прыемна ў ім...
Ці то дрэмлем, ці то спім?

СТОЛ

Да пісьмовага стала
Нас дарожка прывяла.
Кнігі, ручкі тут ляжаць,
А ніжэй — шуфлядак з пяць
У іх патрэбныя паперы,
Вось і важны стол без меры.
Мэбля ўсё-ткі, шафы брат.
Месца ён займае шмат.

Якімі бываюць сталы? Для чаго яны служаць?

ЛЮСТРА

Вісіць у нас над галавой
І задаволена сабой.

— Я стараюся, свячу,
Дагадзіць людзям хачу.

Сонца як апусціцца —
Цёмна стане, вусцішна.

Тут я лямпачкі ўключваю,
Дзень намнога падаўжаю.

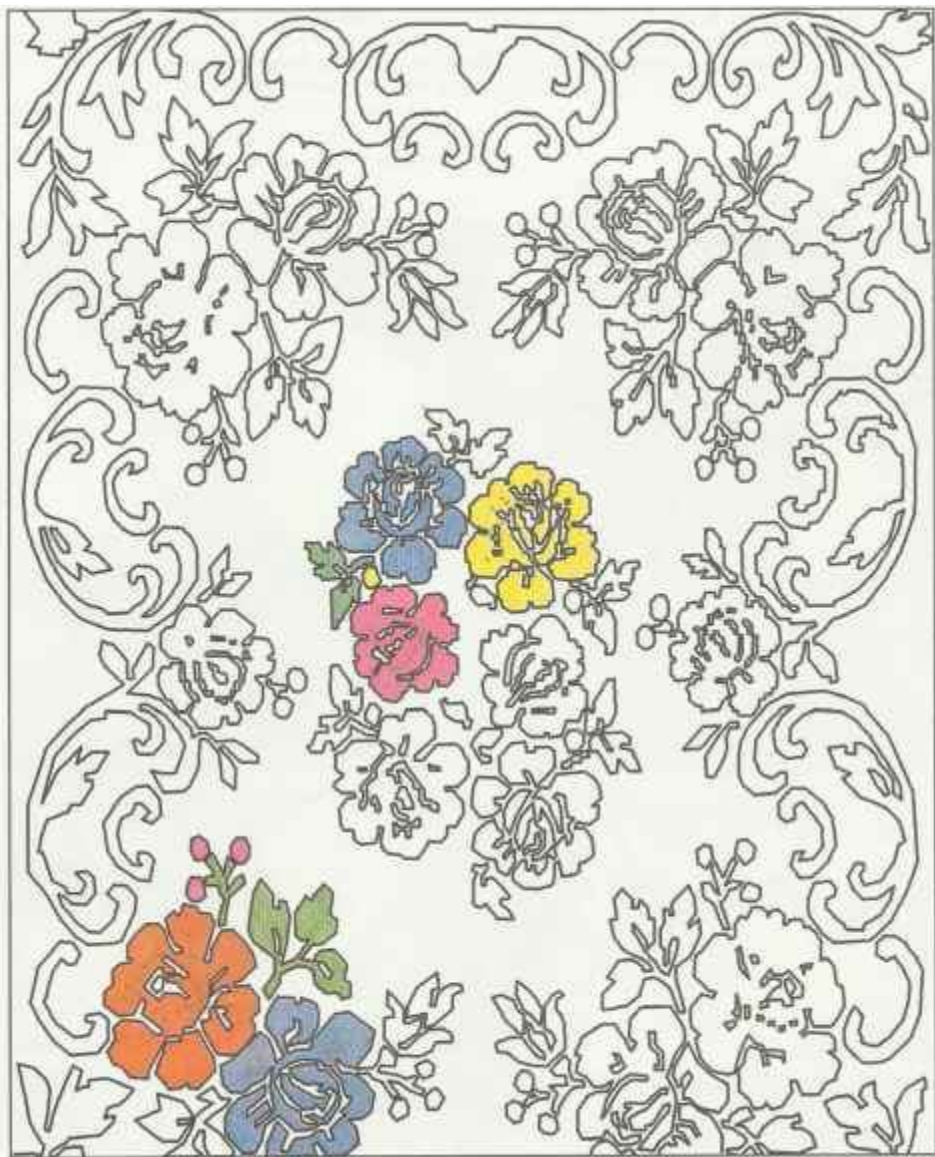
Можна кубікі складаць,
Можна вершыкі чытаць...

ДЫВАН

І вочы радуе, і ногі лашчыць ён.
Усіх вітае,
Кожнаму відзён
Як быццам кветнік ці вясновы луг.
Цярплівы наш,
Ад даны самы друг.

Уважліва паглядзі і скажы: што не так на гэтым малюнку?

Размалюй узоры на диване.

ВАЗА

Калі наша ваза пустая,
Тады ёй чагось не хапае.

Яна быццам дрэмле тады,
Ёй сняцца струмені вады

І кветкі — вяргіні, півоні,
І нашы мамы далоні

Прачнёцца, а кветак няма,
Таму што настала зіма.

Дамалой букеты ў розных вазах.

ЛЮСТЭРКА

Яно блісучае, як вока.
На жаль, павешана высока.

Падстаў што-небудзь, зазірні —
Равеснік твой у глыбіні.

Бялявы, як і ты,
Усмешлівы, кірпаты.
Як быццам два браты,
Якіх завуць — блізняты.

— Ты хто? Адкрыў сакрэт.
— Я — твой партрэт.

БЫТАВАЯ ТЭХНІКА

Ёсць рэчы, без якіх не абыходзіцца ніводная сям'я. Гэта бытавая тэхніка. У кожнай сям'і ёсць халадзільнік і тэлевізар, прас і радзёпрэёмнік. Тэлефон, магнітафон, электрачайнік, пральная машына — гэта таксама прадметы бытавой тэхнікі. Памятай, што з імі трэба абыходзіцца асцярожна, бо ўсе яны сілкуюцца ад электрасеткі, і, калі быць неакуратным, можна атрымаць удар токам. Вельмі небяспечна чапаць уключаную тэхніку мокрыві рукамі.

ХАЛАДЗІЛЬНІК

Новую загадку ты
Адгадаць ці згодны?
Ён вялікі і таўсты,
А ўнутры халодны.

То, як кот нібы, вурчыць,
Холад наганяе.
То здаволена маўчыць,
Быццам сіл не мае.

Многа летаў, многа зім
Робіць, небарака, —
Наш дамашні магазін,
Поўненькі прысмакаў.

Уважліва разгледзь малюнкi. Які прыбор выключаны з электрасеткі? Як адрозніць прыбор, які ўключаны?

ТЭЛЕВІЗАР

Заняў ён самы светлы кут,
Гаспадаром здаецца тут.

Ён свет усім нам адкрывае,
Шмат дзе бывае, многа знае,
І размаўляе, і страляе,
На скрыпцы хораша іграе...

Экран блакітны —
Гэта цуд!

ПЫЛАСОС

Мае доўгі хобат-нос
Наш памочнік —
Пыласос.

Так ён поўзае, гудзе,
Ажно ўве сь траецца.
Ні пыліначкі нідзе
У нас не застаецца!

Чаму нельга ўключаць электрапрыборы мокрымі рукамі?

ФЕН

То ён ціхенька ляжыць
Дзе сьці на паліцы,
То працў на верашчыць,
Ажно кот баіцца.

Фенам мама валасы
Сушыць і укладвае.
Дабіваецца красы
Гэтаю прыладаю.

Дапоўні вершы-загадкі:
Дзе землятрус, дзе ураган —
Блакiтны скажа мне...

(экран)

Павее ветрыкам між сцён,
То мама уключыла...

(фен)

Быў бы я зусім галодны,
Каб не ён, знутры...

(халодны)

Мае ён цікаўны нос,
А завецца...

(пыласос)

ПРЫЛАДЫ ПРАЦЫ

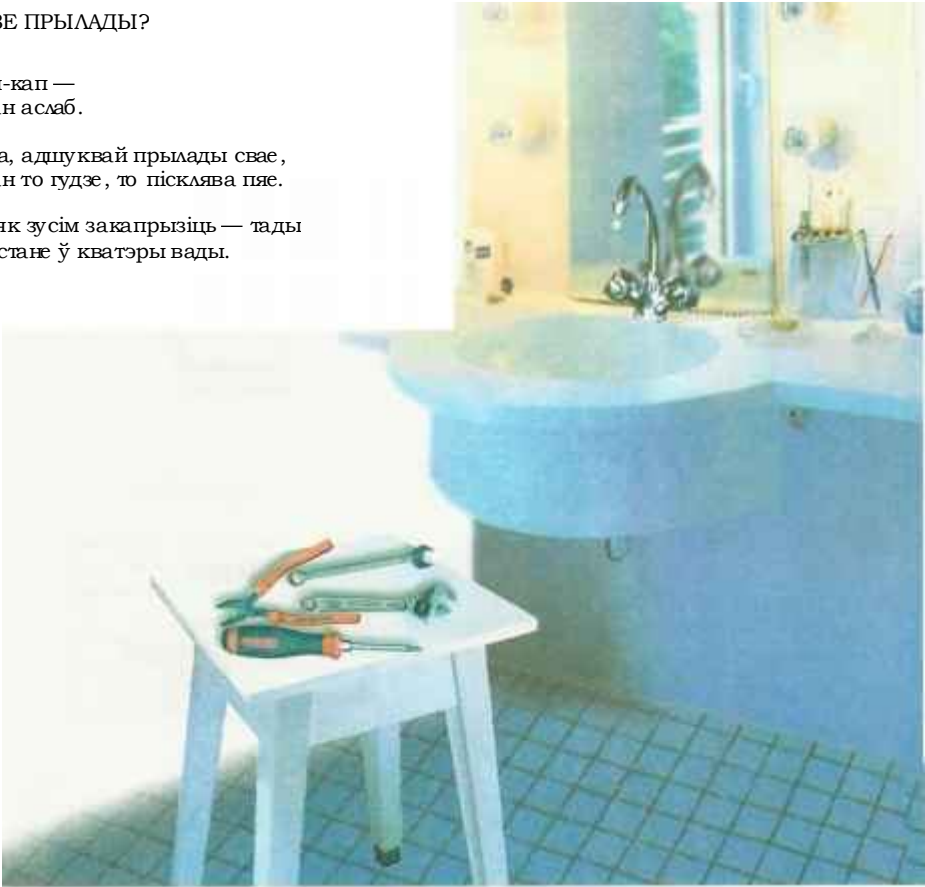
У кожнага гаспадара абавязкова ёсць дома палічка альбо чамаданчык, дзе захоўваюцца прылады працы. Для будаўніцтва патрэбны сякера, малаток і піла, для рамонта тэхнікі — гаечны ключ, адвёртка і г.д. На кухні, калі гатуеш ежу, не абысціся без вострага нажа. Калі збіраешся шьць, рэзаць паперу ці тканіну — бярэш нажніцы. Усё гэта прылады працы, якія неабходны дома.

ДЗЕ ПРЫЛАДЫ?

Кап-кап —
Кран аслаб.

Тата, адшуквай прылады свае,
Кран то гудзе, то пісклява пяе.

Во як зусім закапрызіць — тады
Не стане ў кватэры вады.

Якія прылады працы ёсць у вас дома?

ПЛА

Плавала, плавала,
Покуль мощна не прыстала.

Стала горача піле.
Адпачыць бы ёй, але

Птушкі домікаў чакаюць,
На яе надзею маюць.

Вьшчэр пот з ілба хлопчына: —
Ну, піла, ты — малайчына!

Чаму плача хлопчык?

МАЛАТОК

Тату нашаму адданы,
Цвік забіць стараецца.
А якая ў ім загана —
Палец здагадаецца.

НАЖНИЦЫ

Вой, якія ўжо віхры!
Хоць ты іх вяжы бяры!

Каб дзяўчынкай не зрабіцца,
Ўспамінайце пра нажніцы.

Цёця спрыгненька чык-чык —
І відно, што хлоп-чык.

Да ўсяго прывычныя,
Востра-металныя.

Рэжучь, што ім ні падай,
Толькі рук не падстаўляй.

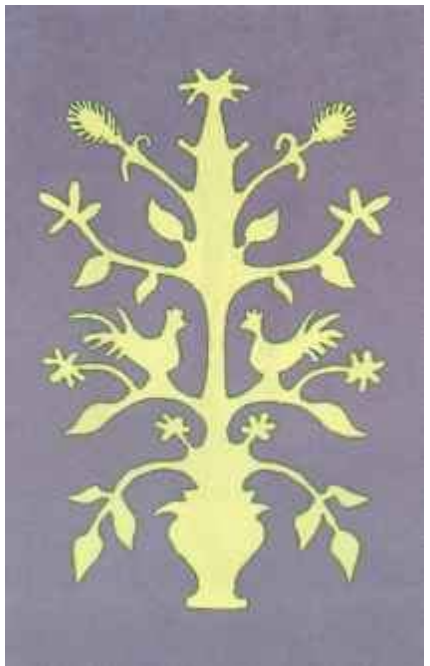
Уважліва разгледзь малянак і скажы, які прадмет бытавой тэхнікі неабходны парыкмаеру.

(Фен.)

ВЫЦІНАНКА

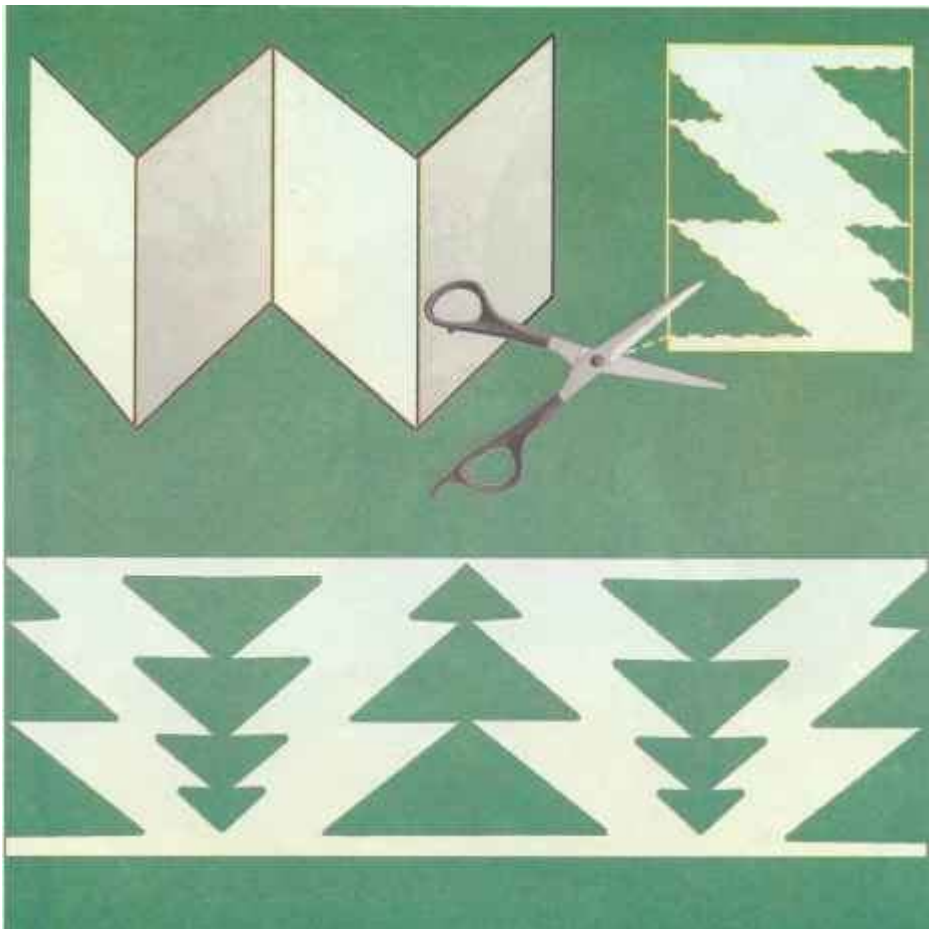
З даўніх часоў нашы бабулі выразалі нажніцамі з бумагі прыгожыя ўзоры — такія, як на малюнках ніжэй. Гэты від народнай творчасці называецца **выцінанкай**. Выцінанкамі аздаблялі хату — сцены, печ, вокны... Сёння мы таксама ўпрыгожваем выцінанкамі-сняжынкамі вокны на Новы год.

Я цудоўны к лопат маю,
Выцінанкі выцінаю.
У свой блізкі поспех веру,
Бо ў руках маіх папера
І нажніцы-чараўніцы.
Я не ведаю прыпукі,
Спрыгнута хадзяць мае рукі,
Рэжуць лёгенька нажніцы..
Васіль Жуковіч

Выцінанку можна зрабіць і самім. Бярэм паперу прамавугольнай формы і складваем яе гармонікам. На адным перагібe выразаем трохвугольнікі вяршынямі ўверх, на другім — уніз. На адвароце выразаных «елачак» можна падкмеіць паперу зялёнага колеру.

Пры рабоце нажніцамі ўзоры можна выдумляць самім. Чым больш фантазіі, тым не звычайней і атрымаеца выцінанка.

Пры дапамозе нажніц са складзенай паперы выражаы прсты ўзор, як паказана на малюнку.

ХАТНІ ПОСУД

Людзі здаўна карысталіся хатнім посудам. З гліны майстры выраблялі міскі і збаны, з дрэва выразалі лыжкі. Зараз посуд вырабляюць са шкла, керамікі, пластмасы, а яшчэ на кожнай кухні шмат металічных рэчаў. Каструлі і апалонікі, талеркі і міскі, кубкі і сподачкі, лыжкі і відэльцы ёсць у кожным доме. Мы імі штодзень карыстаемся.

Прыгадай твор рускага дзіцячага пісьменніка Карнея Чукоўскага «Федорино горе». Як пакрыўджаны посуд правучыў нехайную гаспадыню?

КАСТРУЛЯ

Хто ўздыхае, як бабуля?
На пліце кіпіць каструля.

Дзе цыбулька, дзе часнок,
Дзе лісток лаўровы?
Апалонік скок ды скок,
Боршч ужо гатовы

Пах такі, што о-ё-ёй!..
Пах ідзе на ўвесь пакой.
Нам каструля не сказала:
Сёння Маша гатавала.

АПАЛОНІК

Суп гатовы — вясёлюся,
Апячыся не баюся.

Без работы сумна мне,
Бо вішу я на сцяне.

Па талерках разнашу,
А пасля ізноў вішу.

КУБАК

Чай гарачы налілі
Ці кампоты-кісялі —
Кубку у сё роўна,
Абы быў ён поўны.

У руках дзіцячых
Ціхенька смяецца
І бязлучна плача
Ён, як разаб'ецца.

ЛЫЖКА

Я бываю, ложка,
Шустрою, як мышка:
Кашай накармаю
Усіх, каго люблю.

Але як мне злавацца?
Суп так любіць разлівацца...

1. Чаму злавалася ложка?
2. Знайдзі на малюнку дзве аднолькавыя лыжкі.

Які прадмет на малюнку лішні?

АДЗЕННЕ

Адзенне — гэта не толькі верхняя вопратка, але і галаўны ўбор, бялізна, шалік, пальчаткі. Верна служыць нам зімой і летам абутак.

Адзенне бывае мужчынскае і жаночае, дарослае і дзіцячае, летняе і зімняе, на кожны дзень і на святы. Мы можам купіць яго гатовае ў магазіне, загазаць у атэлье, самі пашыць на швейнай машыне ці звязаць на спіцах з нітак. Часам па адзенні можна вызначыць прафесію чалавека — урача, міліцыянера, повара, будаўніка і г.д.

У беларусаў, як і ў кожнага народа, ёсць сваё традыцыйнае адзенне — адзенне продкаў. Яго называюць **нацыянальным** і адзяюць звычайна ў святы. Нацыянальнае адзенне апранаюць таксама артысты, калі выконваюць беларускія народныя песні і танцы.

ПАЛІТО

Добра тым, хто край паўднёвы
Засялаў. Нашто аб'новы?

Ну, а ў нас без паліто
Не аб'дэцца ніхто.

Нам я но — што зверу мех.
Хай мароз, хай сьпяе сьнег —

Дастаткова зашпіліцца;
Нас тады зіма баіцца.

Бо ад пят да барады
Ад яе схаваны ты.

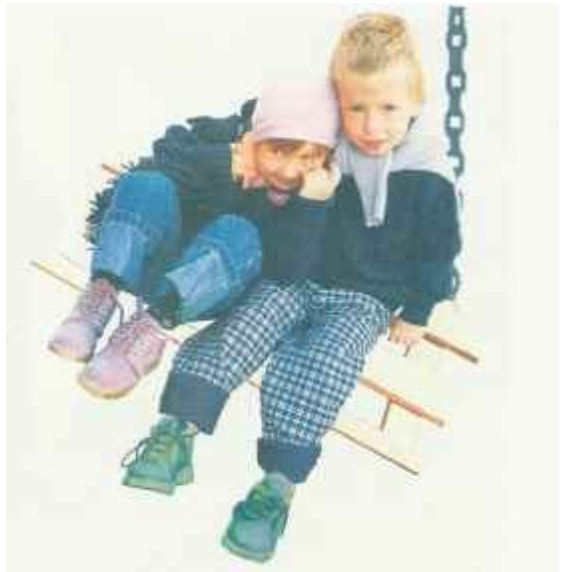
Якую вопратку ты апранаеш узімку, а якую — улетку?

ЧАРАВІКІ

Я марудзіць не прывык,
Не люблю спакою.
Я — рухавы чаравік
Нас, дакладней, двое.

Разам — значыць, пара нас.
У садок дзіцячы,
А пасля у першы клас
Пойдзем, не іначай.

Ну, а вырастуць няжай
Ногі у Ігната,
Скажам хлопчыку «Бывай» —
І хутчэй да брата.

РУКАВІЧКІ

Мы сястрычкі-невялічкі,
Шарсцяныя рукавічкі.

Летам занябанья,
Ад вачэй сжаванья.

А як сонца нізкім стане —
Мама тут жа нас дастане.

І марозікам, і сцюжай
Дзеці любяць санкі дужа.

А без нас, ну далібог,
Іх не пусцяць за парог!

Знайдзі на малюнках аднолькавыя рукавічкі.

ШАЛІК

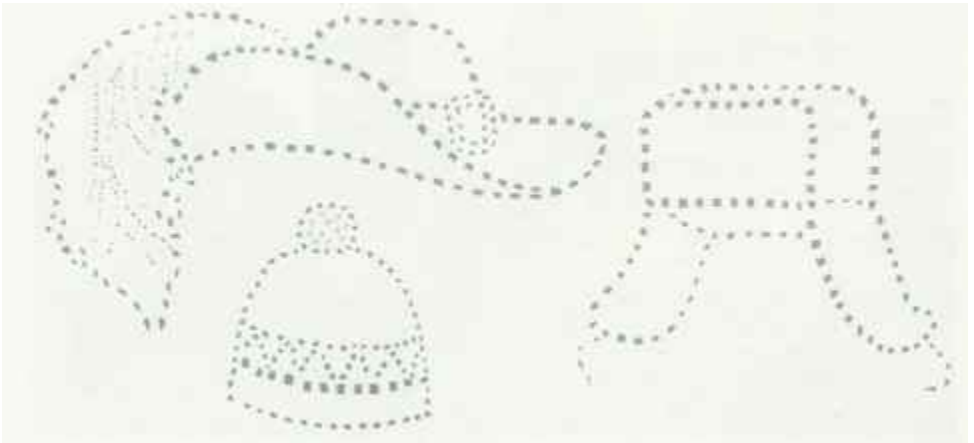
Бываю да пят,
І цяпла ў мяне многа.
Сагрэю малога,
Сагрэю старога.

Прагулка зімовая,
Спорт ці работа —
Я буду дарэчы,
Я дам вам гяшчоту.

Адкуль я, спытаеце,
Добранькі гэткі?
З клубка,
І рукамі матулі сагрэты

Якое адзенне в'яжуць на спіцах?

Намалой па кропках галаўныя ўборы (капялюш, вушанку, спартыўную шапачку).

РЭЧЫ ДЯЯ ПАМ'ЯЦІ

Павага да старэйшых — аснова чалавечай культуры. У народзе кажуць: «Як ты ставішся да бацькоў, так твае дзеці будуць ставіцца да цябе».

Дарослыя дзеці клопацца пра састарэлых бацькоў і дзядоў, дапамагаюць ім у побыце, падтрымліваюць добрым словам. А калі чалавек па старасці ці хваробе пакідае гэты свет, яго асабістыя рэчы і фотаздымкі берэжліва захоўваюцца, перадаюцца з пакалення ў пакаленне.

У некаторых сем'ях зберагаюцца рэчы, створаныя рукамі продкаў: самацканья ручнікі і поцілкі, вышытыя кашулі, выразанья з дрэва прадметы хатняга ўжытку. Большасць з такіх рэчаў можна ўбачыць сёння толькі ў музеях.

ФОТААЛЬБОМ

Калі не прыемнасць накрыве, як хмара,
Тады даставай свой сямейны альбом.
Знаёмья, родныя, мілія твары
Суцешаць цябе і асветляць твой дом.

Вунь сам ты ў калясачцы — кнопка нібыта,
Вунь бабуля, як колісь, ля хаты стаіць...
Заўжды яна з намі. Бо хто не забыты —
Той вечна у сэрцах, і мы будзем жывы.

ПАРТРЭТ

На сцяне вісіць партрэт,
На партрэце — мамін дзед.

Ен зусім без барады,
А бязвусы, малады.

Дзед загінуў на вайне.
Ен, выходзіць, прадзе д мне.

Я стаю перад партрэтам,
Я люблюся прадзе дам.

1. Чаму хлопчык ганарыцца сваім прадзедам?
2. Ці засталася ў вашай сям'і старая памятная рэч?

БАБУЛІН РУЧНІК

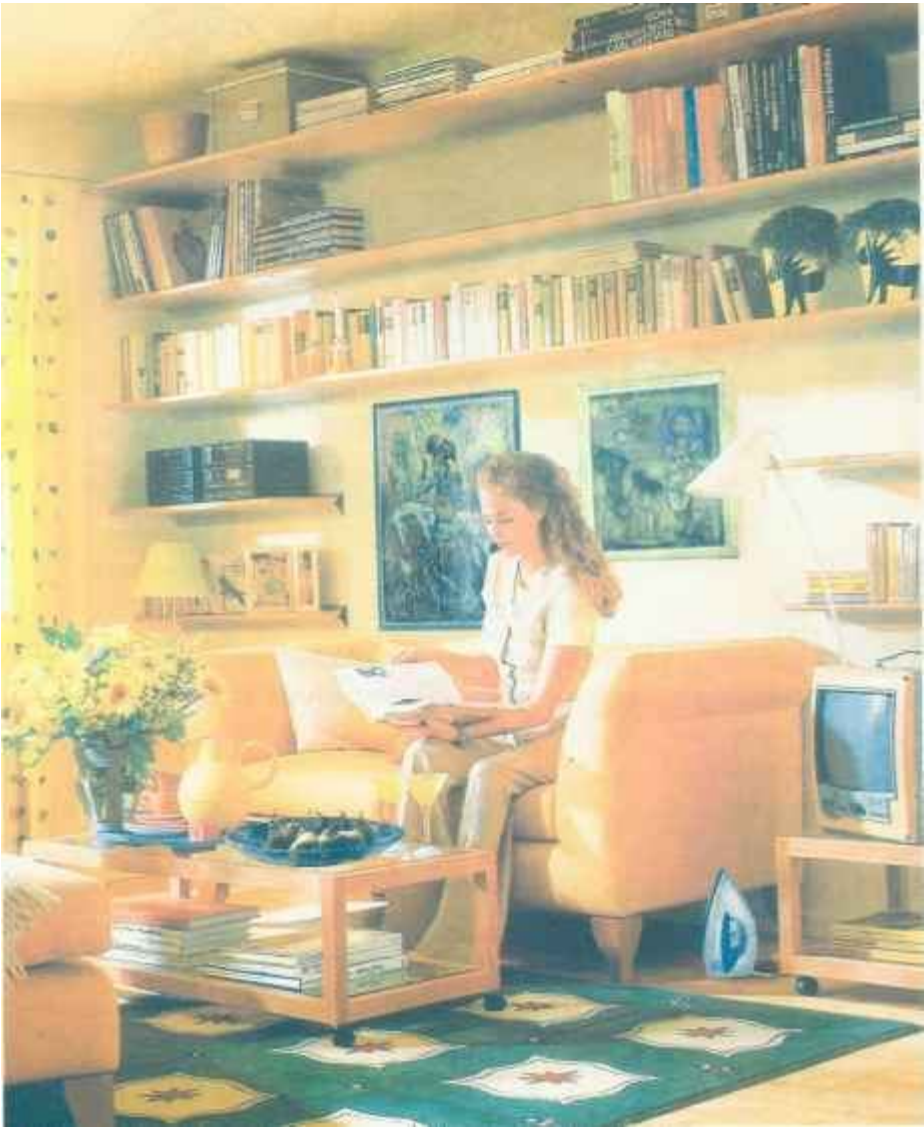
У нягодах гамяць выжыла.
Бабуля маладой
І выткала, і вышыла
Ручнік для нас з табой.

Хвілінкі выбірала,
На чэй недасьпала.
І шчыравала не дарма:
Цяпер яму цаны няма!

Разгледзь малюнак беларускай хаты. Як называюцца рэчы, якімі карысталіся нашы продкі?

(Абвіты **ручніком** абраз на покуці; засланы **абрусам** стол; драўляная **льжка**, гліняная **міска**; **лавы**;

Параўнай малюнкi злева і справа. Як з цягам часу змяніліся рэчы, якімі карыстаюцца людзі? Якія новыя рэчы з'явіліся ў наш час?

© OCR: Камунікат.org, 2011 год
© Інтэрнэт-версія: Камунікат.org, 2011 год
© PDF: Камунікат.org, 2011 год

ЗМЕСТ

Прадмова

РЭЧЫ

ДОМ

Дом

Дзверы

Акно

У ПАКОІ

Шафа

Крэсла

Стол

Люстра

Дыван

Ваза

Люстэрка

БЫТАВАЯ ТЭХНІКА

Халадзільнік

Тэлевізар

Пыласос

Фен

ПРЫЛАДЫ ПРАЦЫ

Дзе прылады?

Піла

Малаток

Нажніцы

ХАТНІ ПОСУД

Каструля

Апалонік

Кубак

Льжка

АДЗЕННЕ

Паліто

Чаравікі

Рукавічкі

Шалік

РЭЧЫ ДЯЯ ПАМЯЦІ

Фотаальбом

Партрэт

Бабулін ручнік

Вучэбнае выданне

Каржане ўская Галіна Анатолеўна

МАЛЕЧЫ ПРА РЭЧЫ

Дапаможнік для педагогаў дашкольных устаноў

Рэдактар *І.І. Белавус*

**Афармленне і мастацкае рэдагаванне *Н.В. Барай*
Камп'ютэрная вёрстка *Ж.М. Голікавай, Т.А. Тарасенка*
Камп'ютэрны набор *А.У. Гур'яновіч Карэктары ЛА.
Адамовіч, А.К. Сямёнава***

Надрукавана да друку 23.03.2004. Фармаат 84x108 У₁₆. Папера афсетная.
Гарнітура «Школьная». Афсетны друк. Ум друк.арк. 3,36. Ул.выд.арк. 2,9.
Тыраж 2500 экз. Зак. 773.

Рэспубліканскае унітарнае прадпрыемства «Выдавецтва «Беларусь»
Міністэрства інфармацыі Рэспублікі Беларусь. Ліцэнзія ЛВ №
02330/0056828 ад 02.03.2004. 220004, Мінск, праспект Машэрава, 11.

Рэспубліканскае унітарнае прадпрыемства «Друкарня «Перамога».
222310, Маладзечна, В.Таўлая, 11.